

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 5. An licet aliquando fidem veram occultare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

folùm adhibentur ad professionem, vel exercitium falsæ Religionis: nam qui uteretur, falsam Religionem hoc ipso profiteretur, & ita facto veram fidem negaret. Secus de vestibus, & signis, quæ distinguunt nationem ab alia.

De signis autem, & vestibus, quæ distinguunt infideles à fidelibus, qualis est Tobacchia propria Turcarum, vel Romæ Pileus Flavus Judæorum, controvertitur. Toletus, & alii multi negant unquam licere iis uti, quia illorum gestatio est professio externa infidelitatis. Certè nemo negare potest, iis vestibus uti non licere, si nulla adest causa fidem occultandi; nam tunc meritò censeris negasse fidem, aut velle illius desertorem videri, quod est intrinsecè malum: tunc enim censeris eâ uti ad te distinguendum à fidelibus.

Q. 5. An licet aliquando fidem veram occultare?

Resp. I. Non licet, quoties præceptum confitendi exteriùs fidem obligat, & urget: patet; nam violaretur.

Resp. II. Si quis à potestate publica puta à Principe, Judice, vel Tyranno interrogetur etiam privatim, tenetur clarè, & apertè confiteri fidem etiam cum certo vitæ periculo. Prob. 1. ex cap. *nolite* & cap. *Quisquis.* 11. q. 3. 2. Quia Innoc. XI. dam-

damnavit hanc propos. *Si à potestate publica quis interrogetur, fidem ingenuè confiteri ut Deo, & Fidei gloriosum consulo, tacere ut peccaminosum per se non damno.*

3. Quia aliàs Christum, & ejus Doctrinam erubesceret. 4. Qui à potestate publica etsi injustè interrogatus de Religione, profiteretur se esse Catholicum, significat se magni facere fidem Catholicam, & pro ea quodlibet periculum subire paratum esse; quod sanè Fidei, & Deo ejus auctori valde honorificum est. Econtra si dissimulet fidem, indicat se parvi facere fidem Catholicam: & sic Fidei Catholicæ dedecus infertur quòd si à persona privata quis interrogetur publicè, tenetur etiam confiteri fidem, quia aliàs subtraheretur magnus honor Deo, ac Religioni debitus, vel daretur scandalum proximo. Ita *Suarez.* multi docent eum, qui privatim à privato interrogatur, possit tacere, aut interrogationem eludere, dicendo, v. g. quid ad te? quid me interrogas? modo inde nullum sequatur detrimentum honoris Deo debiti, aut scandalum proximi, spectatis circumstantiis, sed hoc alii negant; quia censent repugnare præcepto absoluto confitendi fidem. Porro aliquando silentium ex circumstantiis in ordine ad scandalum, vel ad dedecus Religionis æquivalet negationi, vel erubescentiæ: ut si te tacente, alius respondeat, te fidem negare, cui

tamen ob verecundiam, vel metum non contradicas. *De Lugo.*

Resp. III. Licet Christiano, fugere vel se occultare tempore persecutionis, si ex ejus fuga nullum Fidei detrimentum in aliis, vel scandalum oriatur. Prob. 1. ex Mat. 10. *Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam.* 2. Ex Apostolorum, & S. Athanasii, ac aliorum Sanctorum exemplo. 3. Quia præceptum confitendi fidem, utpotè affirmativum, non obligat pro omni tempore, sed tantum, ubi honor Dei, vel utilitas proximi id exigit. 4. Fugiens extra necessitatem divini honoris, vel utilitatis proximi, fidem non negat, imò quodam modo profitetur: non enim fugeret, si fidem non retineret.

Hæc tamen fuga illicita est ei, cujus præsentia necessaria est ad confirmandos alios in fide: nam talis ex charitate, vel etiam ex Officio, si sit Pastor, tenetur ad manendum etiam cum periculo vitæ. Item Pastori non licet fugere, cum oves ejus operâ egent, quia tenetur ex officio eis providere, ex Jo. 10. *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.* Secus, si suis subditis, vel communi bono utilius sit, ut ad tempus se subducatur, & in eorum bonum se reservet, providendo eis necessaria, vel per se occultè, vel per alium: nam tunc charitas fugam postulat,

Not.

Not. Seclusa necessitate, vel utilitate Fidei, & proximi, Confessio Fidei publica est illicita in his casibus. 1. Si quis temerè se exponat periculo suppliciorum, quæ fortè tolerare non poterit: quia tunc imprudenter se exponit periculo negandæ Fidei. 2. Si per eam detur infidelibus occasio peccandi, fidemque persequendi: nam per illam impeditur majus bonum, imò inferretur magnum periculum, ac damnum proximo, & Religioni. Unde illud Mat. 7. *Nolite dare Sanctum canibus, neque mittatis Margaritas vestras ante porcos, ne fortè conculcent eas pedibus suis, & conversi dirumpant vos.* Ita S. Thom. ad 3. addens. *Sed si utilitas Fidei aliqua speretur, aut necessitas adsit, contempta perturbatione infidelium, debet h. mo publicè fidem confiteri.*

CAPUT III.

De peccatis Fidei oppositis.

Tria vulgò numerantur, nempe infidelitas specificè sumpta, Heresis, & Apostasia.

Q. I. **Q**uid, & quotuplex est Infidelitas?

A a 3

Resp.